

Warszawa, dnia 24 listopada 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 684/21

1

2 WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Tomasz Morycz

protokolant: Monika Zarzycka

4 przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 10 listopada 2021 r.

5 sprawy J. P., syna M. i I. z domu R., ur. (...) w miejscowości F.

6 oskarżonego o przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

7 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9 z dnia 26 marca 2021 r. sygn. akt IV K 1018/19

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w instancji odwoławczej, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 684/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1 Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 26 marca 2021 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1018/19.	
1.2 Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
0.11.3. Granice zaskarżenia	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		J. P.	Karalność Sytuacja majątkowa	Karta karna - k.501 Informacja z e-P. - k.495
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów		
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
Karalność Sytuacja majątkowa	Karta karna Informacja z e-P.	Wskazane dokumenty zostały sporządzone w przepisanej prawem formie przez organy do tego uprawnione, stanowiąc dowód tego, co zostało w nich urzędowo poświadczane. Strony nie kwestionowały autentyczności tych dokumentów.
0.12.2.2. niewzględzone ustaleniu faktów	Dowody przy	

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
<p style="text-align: center;">STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>I. Szereg istotnych błędów w poczynionych ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mających bezpośredni wpływ na jego treść, a polegające na bezpodstawnym i nielogicznym przyjęciu, w szczególności na podstawie wewnątrznie sprzecznych zeznaniach samych pokrzywdzonych i opinie biegłych- w tym wewnątrznie sprzecznych zeznaniach samych pokrzywdzonych i opinie biegłych- w tym wewnątrznie sprzeczną pisemną i ustną opinię biegłego A. J., że J. P. dokonał zaboru przedmiotów na szkodę S. G. i B. Z..</p> <p>II. Rażąco obrazę przepisów postępowania mającą bezpośredni wpływ na treść orzeczenia- art. 2, 4, 5§2, 7, 9, 92, 167 i 170 § 1 pkt.1-2 i 5, 201, 217, 366, 410, 413 § 2 pkt 1, 424§1 i 442 § 2 i 3 k.p.k. poprzez:</p> <p>1. Nierespektowanie zasady domniemania niewinności, uznanie winy oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów i rozstrzygnięcia nie dających się usunąć wątpliwości na jego niekorzyść oraz przekroczenie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>granic swobodnej oceny dowodów i dokonywanie ustaleń faktycznych w sposób całkowicie dowolny i nielogiczny bez uwzględnienia dowodów i okoliczności korzystnych dla oskarżonego.</p> <p>2. Zaniechanie powołania innego biegłego dla ustalenia rzeczywistej wartości utraconych przedmiotów w datach zdarzeń mimo przedłożenia przez biegłego A. J. opinii niepełnej, niejasnej, wewnętrznie sprzecznej i ustalającej wartość na okres późniejszy niż ustalony przez Sąd oraz sprzecznej z opinią J. B..</p> <p>3. Kompletne zignorowanie i pominięcie wiążących zapytań i wskazań Sądu odwoławczego co do szczegółowego ustalenia listy utraconych przedmiotów i precyzyjnego podania poszczególnych ich wartości</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Zarzuty podniesione przez obrońcę oskarżonego są niezasadne. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ocena materiału dowodowego przez sąd I instancji dokonana została z baczeniem na reguły z art. 4, 5, 7 k.p.k., a więc jest bezstronna i nie narusza zasady granic swobodnej oceny dowodów oraz jest zgodna z prawidłowym rozumowaniem, wskazaniem wiedzy, doświadczenia życiowego, zwłaszcza zaś nie zawiera błędów faktycznych i logicznych. Przedstawione w uzasadnieniu zarzutów argumenty mają charakter polemicznych do tych zaprezentowanych przez Sąd Rejonowy w pisemnych motywach. Sąd ten procedował w niniejszej sprawie prawidłowo, nie uchybiając</p>		

przepisom postępowania, w tym również tym wskazanym przez skarżącego. W toku postępowania zostały wyjaśnione - zgodnie z nakazem płynącym z dyspozycji art. 366 § 1 k.p.k. - wszystkie istotne dla sprawy okoliczności. Ustalenia faktyczne Sąd meriti poczynił w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego który ocenił z poszanowaniem reguł wynikających z art. 7 k.p.k. a swoje rozstrzygnięcie w sposób należyty uzasadnił w pisemnych motywach wyroku sporządzonych zgodnie z wymogami art. 424 § 1 i 2 k.p.k.

Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego zeznania pokrzywdzonych były spójne i konsekwentne, znalazły one odzwierciedlenie w pozostałym zebranym w sprawie materiale dowodowym, a nieścisłości na jakie powołuje się skarżący nie stanowią elementu mogącego wpływać na ich wiarygodność. W całości na wiarę zasługiwały zeznania pokrzywdzonego S. G., które były spójne i w całości korelowały z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym. Pokrzywdzony nie dążył w swoich zeznaniach do obciążania oskarżonego ponad miarę, jego zeznania były spontaniczne, wyważone i zasługiwały na wiarę. Ponadto rozpoznał skradzione mu przedmioty, które odnaleziono w miejscu zamieszkania oskarżonego. Również zeznania pokrzywdzonej B. Z. wbrew twierdzeniom skarżącego nie budziły żadnych wątpliwości. Pokrzywdzona w sposób konsekwentny, obiektywny i wiarygodny opisała przebieg wydarzeń, również skupiając się tylko na tym, co faktycznie

miało miejsce. Jej twierdzenia korelowały z pozostałym materiałem dowodowym. Jednocześnie wskazać należy, że w toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i jak wyjaśnił: „W trakcie tego remontu ja wziąłem niektóre rzeczy z tej budowy u S. G....” „... Ja też często pożyczałem od niego różne rzeczy. Ale niektóre brałem bez pytania...” (k.51).

Wskazać również należy, że co prawda w tym czasie na terenie posesji znajdowali się inni pracownicy, jednak w toku postępowania nie wykazano jakoby to oni mogli dokonać kradzieży. Z zeznań pokrzywdzonego S. G. wynika, że nie podejrzewał on innych osób o dokonanie kradzieży, bo jak wskazał miał on zaufanie do pozostałych pracowników: „... elektryk i hydraulik to moi dobrzy znajomi, nie podejrzewam ich..” (k. 94v). Należy przy tym mieć na uwadze okoliczność, że część przedmiotów, które zginęły pokrzywdzonemu została odnaleziona w miejscu, w którym zamieszkiwał oskarżony - drewnianym domku na posesji należącej do pokrzywdzonej B. Z.. Wobec takiego faktu argumentacja przedstawiona przez skarżącego jakoby kradzieży mogła się dopuścić inna osoba znajdująca się w tym czasie na posesji nie zasługuje na uznanie. Również nie uprawdopodobnia możliwości kradzieży rzeczy przez innych pracowników okoliczność, iż oskarżony przyjeżdżał do pracy (na posesję pokrzywdzonego) samochodem tj. miał możliwość przetransportowania różnych rzeczy. Z kolei pozostali pracownicy przychodzili na piechotę i jak stwierdził pokrzywdzony S. G.: „...po

pracy wychodzili z mojej posesji bez żadnych toreb...” (k. 94v). Wobec czego nie jest możliwe, żeby niezauważenie wynieśli z posesji pokrzywdzonego S. G. skradzione przedmioty.

W przedmiotowej sprawie należy również wskazać, że okna które oskarżony zabrał z posesji pokrzywdzonego S. G. zamontował w ramach wykonywanego remontu w innym domu, należącym do M. P.. Z powyższego wynika, że nie miał on zamiaru oddania ich właścicielowi.

Ponadto pokrzywdzona B. Z. zgłosiła kradzież przedmiotów w chwili, kiedy zauważyła ich zniknięcie. Wcześniej była przekonana, że przedmioty które zostały jej skradzione były przechowywane w pomieszczeniu gospodarczym, ponieważ tak powiedział jej oskarżony. Dopiero podczas demontażu komórki, już po wyprowadzce oskarżonego, zorientowała się, że tych rzeczy brakuje. Należy mieć na uwadze, że tylko oskarżony i pokrzywdzona mieli dostęp do pomieszczenia gospodarczego i znajdujących się tam przedmiotów. Wobec braku śladów włamania, zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, nie budzi wątpliwości, że to oskarżony dokonał kradzieży znajdujących się tam rzeczy. Zwłaszcza, że częściowo przyznał się do dysponowania jedną z tych rzeczy bez wiedzy pokrzywdzonej, to jest żeliwnej pompy: „...ja tą pompę to sam zdemontowałem bo mi przeszkadzała...” (k.51). W korelacji z okolicznością ujawnienia przedmiotów należących do pokrzywdzonego S. G. w domu zamieszkiwanym przez oskarżonego nie zachodzą wątpliwości, że to

właśnie oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów.

Okoliczność jedynie odmiennej oceny dowodów nie jest wystarczającą podstawą do skutecznego podważenia ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd orzekający w pierwszej instancji, w szczególności - a tak jest w okolicznościach rozpoznawanej sprawy - gdy te oparte zostały o ocenę dowodów pozostającą pod ochroną art. 7 k.p.k., a w przeciwieństwie od przedstawionej przez apelującego, która była jedynie fragmentaryczna i nie uwzględniała wniosków wynikających z całościowej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie. „Błąd ustaleń faktycznych zachodzi, gdy treść dokonanych ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd nie odpowiada zasadom rozumowania, a błąd mógł mieć wpływ na treść orzeczenia. Zarzut taki nie jest uzasadniony, gdy sprowadza się do zakwestionowania stanowiska sądu czy do polemiki z ustaleniami sądu. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom odmiennego poglądu nie wystarcza do wniosku o popełnieniu przez sąd istotnego błędu ustaleń. Niezbędne jest też wskazanie nieprawidłowości w rozumowaniu sądu w zakresie istotnych ustaleń, czego skarżący nie czyni” (wyrok SA w Krakowie z dnia 6 czerwca 2019 r., w sprawie o sygn. akt II AKa 76/19), stąd też podniesiony w apelacji zarzut jawi się jako niezasadny. W ocenie Sądu Okręgowego wobec zebranego materiału dowodowego wina oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Co zaś się tyczy naruszenia art. 5 § 2 k.p.k., to dla oceny czy został naruszony zakaz in

dubio pro reo nie są istotne wątpliwości strony procesowej, ale to jedynie, czy orzekający sąd takie wątpliwości powziął i rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, albo czy w realiach sprawy wątpliwości takie powinien był powziąć. Gdy ustalenia faktyczne zależą od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu reguły in dubio pro reo, bo jedną z podstawowych prerogatyw sądu orzekającego jest swobodna ocena dowodów (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19.11. 2019 r. , sygn. akt II AKa 328/2018). Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie o sygn. akt IV KK 51/2019 „naruszenie reguły in dubio pro reo możliwe jest jedynie w sytuacji, gdy po przeprowadzonym prawidłowo postępowaniu dowodowym i odpowiadającej standardom wynikającym z art. 7 k.p.k. ocenie materiału dowodowego, nadal istnieją niedające się usunąć wątpliwości, które sąd rozstrzyga niezgodnie z kierunkiem określonym w przepisie art. 5 § 2 k.p.k. Oznacza to, że w przypadkach, w których skarżący kwestionuje ocenę poszczególnych dowodów, nie może być mowy o naruszeniu art. 5 § 2 k.p.k. Zarzuty obrazy art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. mają bowiem charakter rozłączny”. Przechodząc na grunt niniejszej sprawy, zdaniem Sądu Okręgowego nie ma on zastosowania, albowiem w niniejszej sprawie nie zaistniały nie dające się usunąć wątpliwości, które należałoby rozstrzygać na korzyść oskarżonego. Jak już wyżej wskazano, zgromadzony i prawidłowo oceniony materiał dowodowy nie pozostawiał żadnych wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego. Nie miał ich Sąd

Rejonowy i Sąd Okręgowy także ich nie stwierdził.

Odnosząc się do zarzutu skarżącego dotyczącego niepowołania innego biegłego dla ustalenia rzeczywistej wartości utraconych przedmiotów, to zdaniem Sądu Okręgowego nie zachodziła taka potrzeba. Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że opinia sporządzona przez biegłego A. J. w sposób jasny, wyczerpujący i nie budzący żadnych zastrzeżeń odpowiada na pytania wymagające wiedzy specjalnej. Na uwagę zasługuje również fakt, że była to już druga opinia biegłego w tym przedmiocie. W apelacji obrońca oskarżonego podniósł między innymi argument, że biegły nie miał wiedzy dotyczącej wymiaru okien. Tymczasem z ustnej uzupełniającej opinii, jaką biegły A. J. złożył na rozprawie w dniu 20 grudnia 2018 r. wynika, że posiadał taką informację właśnie od pokrzywdzonego: „...Z tego co powiedział pan G. okna były mniej więcej 10 letnie, drewniane, 150x150 cm....” (k.234v). Wobec czego argumentacja przedstawiona przez skarżącego jawi się jako bezzasadna. Wskazane w opinii wartości przedmiotów, nawet używanych, nie odbierają od rynkowych i nie budziły zastrzeżeń.

Wskazać również należy, że co prawda w tym czasie na terenie posesji znajdowali się inni pracownicy jednak w toku postępowania nie wykazano jakoby to oni mogli dokonać kradzieży. Z zeznań pokrzywdzonego wynika, że nie podejrzewał on innych osób o dokonanie kradzieży, bo jak wskazał miał on zaufanie do pozostałych pracowników: „... elektryk i hydraulik to moi dobrzy znajomi, nie podejrzewam ich..” (k. 94v).

Należy przy tym mieć na uwadze okoliczność, że część przedmiotów, które zginęły pokrzywdzonemu została odnaleziona w miejscu, w którym zamieszkiwał oskarżony - drewnianym domku na posesji należącej do pokrzywdzonej B. Z.. Wobec takiego faktu argumentacja przedstawiona przez skarżącego jakoby kradzieży mogła się dopuścić inna osoba znajdująca się w tym czasie na posesji nie zasługuje na uznanie. Również nie uprawdopodobnia możliwości kradzieży rzeczy przez innych pracowników okoliczność, iż oskarżony przyjeżdżał do pracy (na posesję pokrzywdzonego) samochodem tj. miał możliwość przetransportowania różnych rzeczy, z kolei pozostali pracownicy przychodzili na piechotę i jak stwierdził pokrzywdzony: „...po pracy wychodzili z mojej posesji bez żadnych toreb...” (k. 94v), wobec czego nie jest możliwe, żeby niezauważenie wynieśli oni z posesji pokrzywdzonego skradzione przedmioty.

W przedmiotowej sprawie należy również wskazać, że okna które oskarżony zabrał z posesji pokrzywdzonego, zamontował w ramach wykonywanego remontu w innym domu, należącym do M. P. - wobec czego w sposób jasny wynika, że nie miał on zamiaru oddania ich pokrzywdzonemu.

Pokrzywdzona B. Z. zgłosiła kradzież przedmiotów w chwili kiedy zauważyła ich zniknięcie. Pokrzywdzona była przekonana, że przedmioty które zostały jej skradzione były przechowywane w pomieszczeniu gospodarczym, ponieważ tak powiedział jej oskarżony. Dopiero podczas demontażu komórki, już po

wyprowadzce oskarżonego, zorientowała się iż rzeczy tych brakuje. Należy mieć na uwadze, że tylko oskarżony i pokrzywdzona mieli dostęp do pomieszczenia gospodarczego i znajdujących się tam rzeczy. Wobec braku śladów włamania, zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego nie budzi wątpliwości, że to oskarżony dokonał kradzieży znajdujących się tam rzeczy, zwłaszcza, że częściowo przyznał się do dysponowania jedną z tych rzeczy bez wiedzy pokrzywdzonej-żelicznej pompy: „...ja tą pompę to sam zdemontowałem bo mi przeszkadzała...” (k.51). W korelacji z okolicznością ujawnienia przedmiotów należących do pokrzywdzonego S. G. w domu zamieszkiwanym przez oskarżonego nie zachodzą wątpliwości, że to właśnie oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów.

Biorąc pod uwagę powyższe, nie sposób uznać, że Sąd meriti dokonał błędnych ustaleń faktycznych i w skutek tychże ustaleń bezpodstawnie uznał winę oskarżonego. W ocenie Sądu Okręgowego zarzuty apelacyjne stanowiły jedynie polemikę z prawidłowo ustalonym stanem faktycznym i tym samym prawidłowym orzeczeniem, nie zasługując na uwzględnienie.

Wniosek

Uniewinnienie J. P. od popełnienia zarzucanych mu czynów lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.	
Wobec bezzasadności zarzutów apelacji brak było podstaw do wydania wnioskowanych orzeczeń.	
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.3 1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 26 marca 2021 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1018/19.	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy.	
Z opisanych wyżej względów zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.	

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwiążle o powodach zmiany.		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		

5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
J. P.	II	Na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych w instancji odwoławczej, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.
7. PODPIS		

0.11.3 Granice zaskarżenia		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Całość wyroku

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana